

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Prima consideratio. Non sine Deo statum esse deligendum. Præcipitatio
animi in statu vitæ deligendo, præcipitum est animæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

quet te hanc diminuere virtutem cum adhuc murmurat; nam illi te opponis, ejus resistis gratiæ; neque minus ei contradicis quam si negares quod dicitur de eius virtute & potentia, palamque dices te contrarium experiri. O te miserum qui cum Christi hostibus expugnas crucem, à qua poteras contra tuos hostes propugnari!

III. PUNCTUM.

SIC ergo quando quis invenit aliquid asperum de quo conqueritur, & de inventa cruce conqueritur, & inventa cruce tantum is detrahit, quantum in pœnis murmurat, Quia sic virtutem eius diminuit quod est illi detrahere, & honorem qui hodie ab omnibus ille conferitur velle quodammodo subtrahere, perinde ac si crucis hostis, & de illis esset quos Apostolus vocat, *Inimicos crucis Christi!* Certè non alios ita vocat quam qui terrena sapiunt & delicias præferunt veris bonis, atque hoc sæpe cum à se dictum scribat, nunc se stentem ait iterare ac rursus repetere, cum sic ad Philippenfes scriberet. Quod & alius Apostolus his aptè verbis exponit: *Hi sunt murmuratores, querulosi, secundum desideria sua ambulantes.* Vide ne quò impietatis te murmur tuum

Phil. 3.
S. Judas.

adigat! Vide ne quanto gravius in pœnas devolvaris cum de pœnis cõquereris! nihil enim ita celeriter ac severè punit Deus quam istos murmuratores, ut præclare Judith suis Bethulicis, unde & patientiæ commendanda sumit argumentum: *Omnes, inquit, qui placuerunt Deo, per multas tribulationes transferunt fideles. Illi autem qui tentationes non susceperunt cum timore Domini, & impatientiam suam & imperium murmurationis suæ contra Dominum protulerunt, exterminati sunt ab exterminatore & à serpentibus perierunt.* Et nos ergo non ulciscamur nos pro his quæ patimur, sed reputantes peccatis nostris hac ipsa supplicia minora esse, flagella Domini quibus quasi servi corripimur, ad emendationem & non ad perditionem nostram evenisse credamus. Et dixerunt illi Ozias & Presbyteri; *omnia quæ locuta es, vera sunt & non est in sermonibus tuis ulla reprehensio*

Judith 8.

1. Cor. 10.
Num. 11.

Velle ne tu illam repræhendere? Nonne tu igitur repræhensibilis es, si murmurare pergis! Custodite ergo vos à murmuratione quæ non solum nihil prodest, ut monet Sapiens, sed & valde nocet ut visum est, unde idem pergit; & à detractione parcite lingua, quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit, os autem quod mœtatur, occidit animam. Vide supra in Quadragesima, singulis pene hebdomadis & feriis.

Sap. 1.

CONSIDERATIONES ET VERITATES COMMUNES OMNIBUS STATIBUS.

PRIMA CONSIDERATIO. NON SINE DEO STATVM Esse deligendum.

Va filii desertores, dicit Dominus, ut faceretis consilium & non ex me, & ordiremini telam, & non per spiritum meum, ut adderetis peccatum super peccatum, & os meum non interrogastis. Matæ 30.

VERITAS PRACTICA.

Præcipitatio animi in statu vitæ deligendo, præcipitium est animæ.

SENSVS est, quod qui sine Deo temerè statum

vita præsentis eligit, timere debet ne statum eligat futura damnationis.

RATIO est, quia illi suo in statu timendum est in futuram vitam, qui statum exerceat sine dũ & gratiis Dei.

Sed qui sine Deo temerè statum vita præsentis eligit,

iii 3.

eligit, statum exercet ordinariè sine ductu & gratiis Dei.

Ergo timere debet, ne statum eligat futura damnationis; sitq; anime præcipitium illa præcipitatio animi, quo movetur in hoc vel illud vocationis genus, non ritè priùs consulto Deo.

I. PUNCTUM.

QUANTI sit momenti hæc consideratio vel ex hoc liquet, quod non modò totius vitæ præsentis sed & futuræ, necnon æternitatis operosum illud negotium agitur, cui uni operando creati sumus. Neque verò tantus est labor in cognoscendo & eligendo vitæ statu, si Deum consulas, quantum est periculum ne consulas, & quantum est damnum si statum eligas non consulto Deo. Quamobrem sic est formata veritas quæ consideranda proponitur, ut seridè apprehendas non esse quidquam statuendū sine Deo, de statu vitæ præsentis; cum sic alioquin statueretur de statu futuræ damnationis. Expende singulas propositiones quæ id declarant.

Prima est manifesta; quid enim speret is aut quid non timeat qui sine ductu & gratiis Dei statum exercet? An poterit aliquid boni sine Deo? aut si nihil boni præstet, an poterit rectè sperare salutem? an poterit non timere damnationem? Nonne à statu vitæ velut à certa vivendi regula, petenda est ratio totius boni quod agas, orationum, eleëmofynarum, jejuniorum; & similibus bonorum operum, quæ ita dependent à proprio cuiusque statu, ut in quo unus bene, male alius operari possit? Jam verò si status sit à Deo destitutus, neque eius ductus & gratia dirigatur, nonne velut distorta regula, quidquid ad eum dirigitur depravabit? Si radix est amara,

Matth. 7. quales erunt fructus? Nunquid colligunt de spinis urvas, aut de tribulis ficus? si scaturigo luculenta, quales rivuli fluent? si nequam oculus fuerit, nonne etiam, quod aiebat Dominus,

Luc. 11. corpus tuum tenebrosum erit? vide ergo ne lumen quod in te est, tenebra sint; nam si tenebra

*Matth. 6. sunt, ipsa tenebra quanta erunt: vide ne infau-
sta illa in te cadant: Va eis quoniam recesserunt à me; sed & va eis cum recessero ab eis.*

*Osee 7.
& 9.*

II. PUNCTUM.

SED qui sine Deo temerè statum vitæ præsentis eligit, statum exercet ordinariè sine ductu & gratiis Dei.

Primò enim qui rem tanti momenti, qualis est electio status, sine Deo constituit, quæ minora sunt sine illo facile aggreditur, nec multum curabit ductum eius aut gratias quibus regatur. Illa illa libido quæ traxit animum ad talem vitæ statum, sic constanter inducet ad eum exercendum, ut vix ullo alio moveatur motu. *Proverbium est, inquit Sapiens, adolescens iuxta viam suam, etiam cum se-
Pr. 2. nuerit non recedet ab ea. VNVSQ; VIQ;VE in vi-
Is. 53. am suam declinavit.*

Deinde verò licet oraret, nonne hæc est ordinaria pœna peccatorum, ut eorum preces difficilius exaudiantur, cum præcipuè circa id orant in quo peccaverunt? Si peccatum quidem suum agnoscerent & de instaurando statu cogitarent, forsitan ignosceret Deus, ut alia meditatione videbitur; sed cum suo in errore permanentes efflagitent gratias ad illum statum exercendum quem noluit Deus, aut certe in quo eligendo non est consultus, vix eas obtinerent, & justè remitterentur ad illos quorum consilium potius quàm Dei quaesierunt; *Surgant, & opitulentur vobis, & in necessitate vos protegent: Nam si parentes filium, qui se inconsultis matrimonium cõtraxisset, jure privarent suis bonis, aut gratiâ quam illi aliobuin contulissent, nonne eodem & potiori jure Deus filios illos subtractionis puniet, qui nec eo rogato nec consulto, in statum vitæ se injezarunt? Va qui pradaris, nonne & ipse pradaris, & qui spernis, nonne & ipse sperneris: Cum consummaveris depradationem, depradaberis, cum fatigatus deseris contemmere, contemneris.*

III. PUNCTUM.

SIC ergo est, quod qui sine Deo temerè statum vitæ præsentis eligit: timere debet, ne statum eligat futura damnationis.

Nam quicumque sit ille status, nisi Deus adsit, quis digne Deo poterit eum exercere? Quis sine Deo tutus, cum etiam adjuvante Deo, tam multi sua culpa cadant? Quis porò justius à Deo dici potest in statu exercendo delersi, quàm qui dum statum eligeret, Deum

Deum deseruit? Nonne illis jam pridem dictum, dereliquistis Dominum ut derelinqueret vos? quantumcumque sint illi prudentes, peribit sapientia à sapientibus eius, & inimicis illius prudentium eius absconditur. Væ qui profundi estis corde, ut à Domino abscondatis consilium, quorum sunt in tenebris opera, & dicunt, quis videt nos, & quis no vit nos? perversa est hæc vestra cogitatio, quasi si lutum contra frigidum cogitet & dicat opus factori suo, non fecisti me, & signentium dicat fictori suo, non intelligis.

Quamobrem id summopere præcavendum, & audiendus in primis Sapiens: fili, sine consilio nihil facias, & post factum non poenitebit. In via ruina non eas, & non offendes in lapides: nec credas te via laboriosa, ne ponas anima

tua scandalum. Rursumque idem & apertius. Cor boni consilii statue tecum, non est enim aliud pluris illo. Anima viri sancti enuntiat aliquando vera, quam septem Circumspectores sedentes in excelso ad speculandum. Et in his omnibus deprecare Altissimum, ut dirigat in veritate viam tuam. **LOQUERE** Domine quia audit servus tuus. **NOTAM** fac mihi viam in qua ambulem, quia ad te levavi animam meam. Eripe me de inimicis meis Domine, & doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam propter nomen tuum: Domine vivificabis me in aequitate tua.

De divina autem voluntate agnoscenda circa statum, vide plura in libris de Ordine, atque hic in Meditatione vernacula.

Ibid. 37

1. Reg. 3.
Ps. 142.

CONSIDERATIO SECUNDA DE NON DIFFERENDA STATUS Sive Vocationis cognita acceptatione.

Non tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem. Eccel. 5.

VERITAS PRACTICA.

Non evitat præcipitiosa sed mutat, qui nimis sit præceps, nimis est lentus.

RATIO est, quia præcipitium evitandum, de quo hic agitur, hoc est, ne quid in statu eligendo fiat contra vel præter voluntatem Dei.

Sed si nimis sis lentus vel ad inquirendam vel captandam divinam voluntatem, fieri poterit aliquid contra ipsam Dei voluntatem.

Ergo non evitat præcipitium sed mutat, qui, nimis sit præceps, nimis est lentus: ac propterea sicut tandem deliberandum est de vite statu donec cognoscatur Dei voluntas: sic eam cognita, non est diutius dubitandum, nec differenda status acceptatio.

I P U N C T U M.

QUAE in omni negotio cavenda maxima sunt duo illa extrema, præcipitatio & tarditas: ea præcipue sunt in statu vite deligendo evitanda. Neque minus pe-

riculi aut detrimeti est in uno extremorum quam in alio, cum ex utroque perinde, ni caveatur, periculum sit, ne quid præter aut contra Dei voluntatem fiat, quod est maximum in hac materia detrimentum. Quamobrem sicut antè provisum est, ne quid præcipites, ita modo ne differas: & eadem prorsus utriusque est ratio quæ à divina voluntate petitur, & in veritate proposita continetur.

Sic ergo habet, totum hoc negotium in hoc uno verti, ut voluntas Dei de nobis agnoscat & fiat. Hæc una deliberandi causa, hæc una præcipitationis cavenda ratio; hæc una est legitima ad illos responsio, qui temere contra postulantes religiosum habitum, fremunt & obijciunt, ubique & in unoquoque statu Deum posse coli, ac salutem æternam comparari; non est enim hoc aliter verum de unoquoque singulari, quam si fuerit in suo statu, id est, in eo quem destinavit illi Deus.

Secundum propositum voluntatis suæ, inquit Apostolus, secundum propositum meum, qui operatur omnia secundum consilium voluntatis suæ, ut sumus in laudem gloriæ eius.

Ephes. 1.

Cum